Č. 6913.

Státní zaměstnanci. — Učitelstvo. * Srážka přídavku na děti, nařízená pro výpočet jednotného drahotního přídavku §em 5, odst. 1 zák. z 20. prosince 1922 č. 394 Sb., je provedena již v sazbách tohoto jednotného drahotního přídavku uvedených v čl. IV. nař. z 15. února 1923 č. 34 Sb. a sub A vyhlášky z 19. června 1923 č. 132 Sb.

(Nález ze dne 25. listopadu 1927 č. 24.762).

Věc: Adolf N. v M. (adv. Dr. B. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty stran výměry jednotného drahotního přídavku.

Výrok: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: St-l, jenž je ženat, otcem dvou dětí a jehož manželka je odbornou učitelkou v pensi, byl zařazen k 1. červnu 1922 do 3. platové stupnice VIII. hod. třídy a od 1. srpna 1925 do 1. platové stupnice VII. hod. třídy. K jeho žádosti byl mu přiznán přídavek také na prvé dítě a to již od 1. ledna 1923, bylo však vysloveno a to výnosem zšr-y mor. z 9. ledna 1926, resp. z 15. února 1926, že sluší jednotný drah. přídavek dle ustanovení § 5 zák. č. 394/22 snížiti o částku, o kterou se zvyšují služební požitky přiznáním dětského přídavku také na prvé dítě tak, že st-li přísluší ve smyslu uvedeného zákonného ustanovení a ve smyslu výn. min. fin. z 1. prosince 1925 jednotný drah. přídavek v době od 1. ledna 1923 do 31. března 1923 v roční částce 9144 Kč, od 1. do 30. dubna 1923 v roční částce 7315 Kč 20 h a od 1. srpna 1925 počínaje v roční částce 9360 Kč.

Rekurs st-lův byl nař. rozhodnutím zamítnut z důvodu uvedeného ve výn. zšr-y.

Stížnost shledal nss důvodnou.

Žal. úřad odvolal se k odůvodnění svého výroku na § 5 zák. č. 394/22. Podle tohoto předpisu zůstávají drahotní přídavky, mimořádné a nouzové výpomoci, stanovené předpisy v § tom uvedenými v platnosti, slučují se však v jednotný drah. přídavek, jenž se zmenšuje o obnos, o nějž se zvyšuje služné dle § 1, a o obnos, jenž dle § 4 připadá na děti. Aby se tudíž dospělo k cifře jednotného drah. přídavku, je nutno sečísti částky, jež připadaly dle předpisů platných 31. prosince 1922 na drah. přídavek, mimořádnou a nouzovou výpomoc a odečísti od tohoto součtu obnos 75% zvýšení služného a obnos přídavků na děti. Kolik činí takto, t. j. podle § 5 zák. vypočtený jednotný drah. přídavek, uvádí se, pokud jde o dobu od 1. ledna 1923 do 31. března 1923 v čl IV. vl. nař. z 15. února 1923 č. 34 Sb. a pokud jde o dobu od 1. dubna 1923, sub lit. A. vyhlášky z 19. června 1923 č. 132 Sb.

Z toho plyne, že částky uvedené v čl. IV. nař. č. 34/23, resp. sub. lit. A. vyhlášky č. 132/23 nelze již o obnos přídavku na děti připadajícího snižovati, poněvadž jsou částky ty již skutečnou výslednicí onoho ciferního zjištění v § 5 zák. předepsaného a je tedy snížení ono v těchto částkách již obsaženo.

Žal. úřad, sníživ jednotný drah. přídavek vypočtený dle § 5 zák. č. 394/1922 ještě o obnos přídavku na děti připadajícího, octl se v rozporu se zákonem.

Č. 6914.

Obecní úředníci. — Administrativní řízení. — Řízení před nss-em: Konečným rozhodnutím je ve věcech služebního poměru zaměstnanců města Brna usnesení obecního zastupitelstva, nikoliv výrok městské rady nebo presidia jejího.

(Nález ze dne 26. listopadu 1927 č. 24.693.)

Prejudikatura: Boh. 1352/22 adm.

Věc: Dr. Robert K. a Emanuel K. v Brně (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti městskému zastupitelstvu v Brně (vrch. mag. rada Dr. Alois Otoupalík) stran výměry výslužného.

Výrok: Stížnost se odmítá jako nepřípustná.

Důvody: Podle tvrzení stížnosti odvodním spisem doznaného byli st-lé, zaměstnanci zem. hl. města Brna, dekretem z 21. ledna 1921 pensionování na základě třicetileté služ. doby včetně čtyř let a 5 měsíců válečných a přiznáno jim výslužné 100%.

Dne 17. dubna 1925 učinilo měst. zastupitelstvo v Brně k návrhu měst. rady toto zásadní usnesení stran úpravy zaopatřovacích požitků zaměstnanců, jichž služ. doba skončila před 1. lednem 1925. — — —

Dne 16. června 1925 usnesla se rada městská zem. hl. města Brna zmocniti starostu, aby provedl předpis pensí podle zmíněného usnesení měst. zastupitelstva.

Dne 15. pokud se týče 18. března 1926 byly st-lům doručeny od presidia měst. rady výměry podepsané starostou a dvěma členy měst. rady tohoto znění: »Podle usnesení měst. zastupitelstva ze 17. dubna 1925 vyměřuje se Vám podle zmocnění měst. rady z 16. června 1925 od 1. ledna 1925 odpočivné — — — —

Rozhoduje o stížnosti u něho podané, uvážil nss takto: — — — —

Shora uvedené vyměry z 15. resp. 18. března 1926 jeví se zřejmě na venek nikoliv jako rozhodnutí zastupitelstva zem. hl. města Brna ani jako jeho intimace, nýbrž jako individuelní správní akt orgánu obecního, vydaný na základě tam cit. zmocnění rady městské. — —

Když se věci takto mají, jest dále zkoumati, zdali jest stížnost v daném případě přípustnou. Tuto otázku nemohl ovšem nss zodpověděti kladně a to se zřetelem na právní názor vyslovený v nál. Boh. 1352/22 adm., podle něhož jsou konečným rozhodnutím ve věcech týkajících se služebního poměru zaměstnanců obce Brna podle § 90 měst. statutu brněnského č. 56 z. z. mor. z r. 1905 usnesení obecního zastupitelstva.

Cítíli-li se tedy st-lé shora uvedeným správním aktem starosty, případně rady městské postiženými ve svých právech, bylo na nich, aby podle § 5 zák. o ss a § 90 cit. statutu vyvolali rozhodnutí měst. zastupitelstva jako stolice konečné. Neučinili-li tak, nelze záležitost jejich pokládati za vyřízenou v přípustném postupu stolic správních.